

С. Любарський.

Турковицький образ Божої Матері.

ВАРШАВА.
Друкарня Синодальна.
1930.

С. Любарський.

Турковицький образ Божої Матері.

ВАРШАВА.
Друкарня Синодальна.
1930.

Образ Божої Матері Турковицької.

В пам'яті нашого Холмського українського народу і досі живе предання о з'явленню образу Божої Матері в Турковичах. Божа Мати ішла з Белза і в Турковицьких гаях на площі залишила Своє пречисте обличча. З того часу не перестає величатися і прославлятися її ім'я в Турковичах. Подобиці того переходу ось які.

Польський князь Владислав, якому дісталися українські землі після Белзького князя Андрія, задумав з Белза вивести всі дорогоцінності, залишившиїся після українських князів, в свій рідний замок Ополе на Шлезку. Найдорощим скарбом між цінностями Белзькими бувъ чудовний образ Божої Матері, намальований по преданію св. єв. Лукою. Цей то образ, в чудовній силі якого князь переконався пидчас нападу татар на

него, Владислав взяв з Белзького замку і віз до Ополя. Дорога ішла Вокивським шляхом. Доїхавші до Червеня, він зупинився на чистій площі в гаї. На третій день спочинку Владислав хотів їхати далі, але шість пар коней не могли рушити зі Святинею. Це було явним доказом того, що Божа Матер полюбила це місце. Князь побачивши велику силу Божу в образі, ще більше бажав мати його в своєму замкові, за для чого, удвоївши сили, повіз його, але не в Ополе, а до Ченстохови.

Місцеві православні люди зрозуміли, що Божа Мати полюбила їх і їх місце, бо Вона залишила після Себе Своє обличча. Як тільки рушили зі Святинею, проміння неземного світа своїм сяйвом освітило це місце, на якому часово спочивав образ Пречистої. До того сяйва стали стягатися віруючі серця, отягчені горем і недолями. Приходили до него люди і зблизька і далеко; приходили простаки і вельможи. Приїхав на коні і один княжий юнак, і як тільки кінь наблизився до місця сяйви, то став на коліна. Бачучи все це, православні люди і всі присутні, ще більше і горячійше і сердечнійше, стали хвалити Божу Матер, а юнак княжий подав думку, збудувати на місці сяйва церкву. Всі молилися

Пречистій, щоб Вона Сама вказала місце для церкви. На другий 'ранок люди побачили, що місце, де спочивало сяйво заросло зеленою маруною, яка зацвіла як молоко. Дивовання огорнуло всіх. Присутні зрозуміли, що ту повинен бути дом Божий та ворота небесні, і що Сама Пречиста вказує, якіх розмірів збудувати Її церкву. Почали будувати церкву. А сяйво не переставало сяти. Доки збудували церкву, в сяйві вже яскраво обмальовувалося обличча Божої Матері, яке відбилося на полотні. Побачивши пресвяте обличча, всі присутні пали на землю і заспівали: «Мати милосердя, море щедротам, буди милостива бідним сиротам!» І знов всі побачили чудо: сльози текли з очей Пречистої. Зрозуміли православні люди, що Божа Мати плаче разом з ними о їх горі і нещастях. Обласкані жалощами Пречистої, всі стали співати: «Пречистая Діво, Мати руського краю, як на небі, так і на землі Тя величають, Ти грішників з тяжкої муки через Свої спасаєш руки, не дай пропасти!»

Відчули наші предкі серцем і душою, що вони не сами, що вони не пропадуть, що вони не одні: з ними Сама Пречиста. Після щирої молитви, вони взяли образ Божої Матері і поставили його

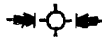
у вівтарі в церкві. Сяє небесним світом облик Божої Матері, а перед ним безперестанно лунає спів: «Всі люде прибігайте, ласку Божу обртайте від Марії». І багато людей прибігало і ласку у Неї знаходило. Багато злічених калік залишали свої кулі під церквою. Сліпі одержували прозріння; вміраючи вставали зі смертного лижка. І не дарма наш Холмський нарід звертається до Матері Божої в горі і нещасті з окликом: «Пречистая Діво, Мати Турковицька, спаси нас!» Вона всіх вислуховує. Вона всім Заступниця і Опікунка. До Неї звертаються всі: і православні, і католики.

Слух о чудесах при образі Турковицької Божої Матері, все ріс, збільшувався і ширівся. Незабаром після з'явлення чудовного обличчя, до него прийшло кілька побожних людей. Вони на завсіди залишилися ту і положили початок чоловічому монастиреві після зруйнування татарами стародавнього. Цей монастир існував до 1749 р., коли уніятський єпископ скасував його, а церков з чудовним образом підпорядкував Сагринський парафії. Такий стан трівав до 1903 р.. В цьому році була відкрита філія Радочницького жіночого монастиря, а в 1912 р. в Турковичах став самостійний перворядний жіночий монастир.

Підчас світової війни чудотворний образ Турковицький вивезено до Росії і до нині він ще не повернен.

Неважаючи на те, що монастир скасовано, самага чудотворного образа ще і досі немає, нарід десятками тисяч збирається на відпуст 2-го липня і 1-го жовтня по ст. ст. З покін віків ці одпусти наш нарід урочисто святкував. Ні унія, ні переслідування, ні війни, ні біженство, ні політичні бурі і завірюхи не затерли в пам'яті народній споминів про колишню славу Турковицького монастиря та його Святиню

Народе Холмський! спіши під покров Божої Матери Турковицької, а Во-на, Добра Мати, вислухає тебе і допомо-жить тобі в біді і нещасті.

10 MAY 1930